

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/132/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225784
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112225784.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o zaplatenie 125,- eur a iné s prísl. takto

r o z h o d o l :

Návrh navrhovateľa zo dňa 14.11.2014 na prerušenie konania **s a z a m i e t a**.

Návrh **s a z a m i e t a**.

Odporcovi **s a n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 14.11.2014 domáhal prerušenia tohto konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods.2 písm. c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním veci.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd zamietol procesný návrh navrhovateľa na prerušenie tohto konania z dôvodu, že na základe hromadných podaní navrhovateľa na Ústavný súd SR a dovolaní navrhovateľa už bolo právoplatne rozhodnuté o námietke navrhovateľa. Ústavný súd SR svojimi viacerými rozhodnutiami a to uznesením zo dňa 12.9.2013, č.k. II. ÚS 436/2013-11, uznesením zo dňa 15.8.2013, č.k. IV. ÚS 501/2013-10, uznesením zo dňa 2.7.2013, č.k. III. ÚS 293/2013-12, uznesením zo dňa 30.4.2013, č.k. I. ÚS 250/2013-10 odmietol hromadné sťažnosti navrhovateľa pre nedostatok právomoci ÚS SR s tým, že o namietaj otázke je oprávnený rozhodnúť najvyšší súd v prípade podania dovolania.

Najvyšší súd SR na základe dovolaní navrhovateľa v jednotlivých veciach (napr. uznesením zo dňa 1.8.2014 sp. zn. 3Cdo 226/2014) rozhodol tak, že dovolanie odmietol z dôvodu, že námietku navrhovateľa považoval za neopodstatnenú. Zároveň poukázal na to, že už takto rozhodol v obdobných

veciach navrhovateľa napr. pod sp. zn. 3Cdo 90/2013, 3Cdo 31/2013, 3Cdo 136/2013, 3Cdo 311/2013, 3Cdo 317/2013, 3Cdo 318/2013, 3Cdo 364/2013, 3Cdo 296/2013, 3Cdo 318/2013, 3Cdo 373/2013, 3Cdo 8/2014.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.9.2013, č.k. 15C/132/2012-21 bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Na základe odvolania navrhovateľa bolo toto rozhodnutie zrušené uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 4.8.2014, č.k. 17Co/1034/2013-44 a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.9.2012 domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 724,69 eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Uviedol, že Okresný súd Trenčín ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka (povinného) Martin Janiš pod sp. zn. súdneho exekútora EX 14083/2009. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní od prijatia tejto žiadosti nerozhodol o nej podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti až dňa 27.1.2011, pričom konanie začalo dňa 30.12.2009 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti došlo tak po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 393 dní). Navrhovateľ podal na exekučný súd viacej žiadostí o informáciu o stave konania ako aj viacej sťažností na prietahy v konaní. Navrhovateľ požadoval náhradu majetkovej škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslit' len s nepomernými ťažkosťami a nie je možné predložiť zodpovedajúce účtovné doklady resp. pracovné alebo obchodné zmluvy. Navrhovateľ požadoval majetkovú škodu, ktorá mu vznikla za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, za udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur a za administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, poštových a telekomunikačných výdajov vo výške 15,-eur. Navrhovateľ dňa 11.6.2014 zdokladoval znaleckým posudkom výšku majetkovej škody minimálne na 30,76 eur. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požadoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prietahov nepovažoval za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry: a) k zániku povinného, b) k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c) k insolvenčii povinného. Navrhovateľ by mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Navrhovateľ si uplatňoval primeranú náhradu nemajetkovej ujmy podľa doterajších rozhodnutí Ústavného súdu SR v priemernej výške 660,- eur za rok, čo je 55,- eur za mesiac. V prejednávanej veci žiadal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 724,69,- eur (724,69 : 55,-eur = 13,18 mesiacov). Navrhovateľ podľa 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania žaloby odporca pozitívne nereagoval. Žiadal aj náhradu trov konania.

Odporca sa nevyjadril ani k žalobnému návrhu ani k odvolaniu navrhovateľa proti zrušenému rozsudku tunajšieho súdu.

Účastníci konania sa na pojednávanie dňa 19.11.2014 nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Neúčast' ospravedlnili, pričom odporca súhlasil s pojednávaním v jej neprítomnosti. Navrhovateľ žiadal pojednávanie zrušiť, z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a namietal opätovnú zaujatosť tunajšieho súdu. Z nálezu II.ÚS/436/2013-11 zo dňa 12.9.2013 bolo zistené, že o námietke zaujatosti, ktorú opätovne predniesol navrhovateľ, bolo už Ústavným súdom rozhodnuté tak, že sťažnosť bola považovaná za neopodstatnenú. Súd preto na námietku zaujatosti z tých istých dôvodov, o ktorej už bolo rozhodnuté odvolacím súdom podľa § 15a ods. 4 O. s. p. neprihliadal. Dôvod neúčasti žalobcu

na pojednávaní súd neuznal za ospravedlniteľný. Preto súd vec podľa ust. § 101 ods.2 O.s.p. prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu, písomných vyjadrení, žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodnutia exekučného súdu s doručenkou a zistil tento skutkový stav veci:

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave podal dňa 20.1.2010 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ktorá mu bola doručená dňa 13.5.2010) vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (navrhovateľa) proti povinnému: Martin Janiš, bytom Trenčín pre vymoženie 1.152,50 eur, istiny s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 16437/09 zo dňa 2.11.2009.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 8.12.2010, č.k. 49Er/109/2010-10 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že po preskúmaní zmluvy o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ide o zákonom nedovolené plnenie resp. plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi ohľadne dojednaných úrokov prevyšujúcich zákonnú úpravu, poplatku za poskytnutie úrokov, chýbajúcu RPMN a ďalšie.

Od podania predmetnej žiadosti dňa 20.1.2010 do vydania uznesenia dňa 8.12.2012 po odpočítaní 15-dňovej lehoty uplynula doba 10 mesiacov.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 ods. 1,2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení nesk. predpisov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods.4 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení nesk. predpisov ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

Podľa § 9 ods.1,2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení nesk. predpisov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení nesk. predpisov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení nesk. predpisov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do

šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 cit. zák. (1) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 cit. zák. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti (t.j. od 1.2.2002 do 31.5.2010) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti (t.j. od 1.2.2002 do 31.5.2010) exekučným titulom je notárska zápisnica a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktoré nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou, štandardnou zmluvnou.

Podľa článku 4 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Hodnotenie nekalosti povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj na tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

Podľa článku 6 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia , aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 7 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky , ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

V danom prípade sa navrhovateľ domáhal priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy nesprávnym úradným postupom okresného súdu z dôvodu, že exekučný súd postupoval nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Výšku škody vyčíslil podľa znaleckého posudku na sumu minimálne 30,76 eur ako vynaložené náklady spojené so správou a vymáhaním pohľadávky v období rokov 2009-2012 na každý jednotlivý spis. Táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Súd v danom prípade skúmal, či boli dané predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj porušenie povinnosti štátneho orgánu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, ako aj postup v rozpore s platným právnymi normami. Podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 a u ust. § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia pre exekúciu sa nevzťahuje na rozhodnutie o exekučnom titule, ktorým je rozhodnutie rozhodcovského súdu. Povinnosťou orgánu štátu teda je len v 15-dňovej lehote vydať poverenie na exekúciu, ak exekučný titul spĺňa zákonom stanovené podmienky a takýto postup vyplýval aj zo znenia ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného pred novelou č. 102/2011 Z.z.. Postup súdu, ktorý rozhodol o zamietnutí poverenia na exekúciu v lehote 10,5 od podania návrhu nemožno označiť za rozporný so zákonom a lehotu, v ktorom bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o poverenie na exekúciu vydané, nemožno charakterizovať ako prieťahy v súdnom konaní.

Exekučný súd je oprávnený pri materiálnom prieskume súladnosti exekučného titulu so zákonom aj zastaviť výkon rozhodnutia rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z. aj bez návrhu, pričom na rozhodnutie nie je stanovená žiadna lehota.

So vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 až § 60) a uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa prechodných a záverečných ustanovení k úpravám účinným od 1.4.2004 (§ 897f ods. 3) spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súlade s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ust. § 55 ods.1, ak ide o náležitosti zmluvy a s ust. § 57 tohto zákona do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv , ktoré nie sú dané do súlade s ust. § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa ods.3 , sú neplatné po uplynutí 3 mesiacov dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Z ust. § 54 ods.1,2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv , ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z Ústavy SR, Slovenská republika je viazaná medzinárodnými záväzkami, zmluvami a predpismi, ako aj Smernicami Európskej únie, vrátane Smernice č. 93/13/EHS, a medzinárodné záväzky,

vyplývajúce z členstva Slovenskej republiky v Európskej únii majú prednosť pred právnym poriadkom platným na území SR. Podľa článku 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty musia zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Zmluva o úvere, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňoval svoje peňažné nároky voči povinnej v rámci exekučného konania bola zmluvou spotrebiteľskou, a táto zmluva ako aj exekučný titul podliehali súdnemu prieskumu nekalých zmluvných podmienok, na základe čl. 6 Smernice č. 93/13/EHS. Na súd však bola vec predložená až v rámci exekučného konania a po zistení, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a vykonateľný rozhodcovský rozsudok obchádza ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, resp. na práva spotrebiteľa a neprijateľné zmluvné podmienky vôbec neprihliadol, exekučný súd zamietol návrh na vydanie poverenia na exekúciu podľa čl. 7 Smernice, aby nekalé zmluvné podmienky spotrebiteľa už nezaväzovali, v súlade so záväzkami, vyplývajúcimi pre tento štát z medzinárodného práva. Takýmto postupom exekučný súd iba neuznal rozhodcovský rozsudok za spôsobilý exekučný titul a žalobca si mohol svoje právo na vymoženie istiny s príslušenstvom vymáhať žalobou na všeobecnom súde, v podstate okamžite po doručení rozhodnutia o zamietnutí poverenia na exekúciu a získať nový exekučný titul a na jeho podklade viesť ďalšiu exekúciu. Tvrdenia navrhovateľa, že už nebolo možné získať iný exekučný titul na vymoženie tej istej pohľadávky pre prekážku veci rozhodnutej nebolo ničím podložené a preukázané ani jediným zastavujúcim uznesením všeobecného súdu, z ktorého by tieto skutočnosti vyplývali. V konečnom dôsledku bolo exekučné konanie zastavené z dôvodu, že navrhovateľ si z 2 možných alternatív v základnom konaní vybral súkromnoprávny orgán- rozhodcovský súd s rozhodcovským (súkromnoprávnym) konaním, teda dal prednosť tomuto orgánu pred všeobecnými súdmi, čím sa vyhol súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorú v základnom sporovom konaní pri plnení zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúma súd ex offico. Ak by rozhodcovské súdy postupovali rovnakým spôsobom ako všeobecné súdy a vychádzali by zo súdnej praxe, Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalších zákonov na ochranu spotrebiteľa, súd by nemal dôvod v rámci exekučného konania kontrolovať obsah celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a posudzovať prijateľnosť, resp. neprijateľnosť zmluvných podmienok a žiadosť o poverenie na exekúciu zamietnuť. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že exekučný súd nepochybil vo svojom úradnom postupe, keďže aplikoval normy medzinárodného práva, ktorými je SR ako člen Európskej únie viazaná a ktoré majú prednosť pre ustanoveniami slovenského právneho poriadku a poskytol spotrebiteľovi potrebnú súdnu ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami. V danom prípade teda nebol preukázaný žiaden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup, ani vznik škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom ani výška nejakej škody. Navrhovateľ poskytol povinnému úver v určitej výške, avšak nebol predložený žiadny dôkaz o tom, kedy mala žalobcovi vzniknúť škoda jeho nezaplatením ani ako k jej výpočtu dospel; čo presne obsahuje dlžná istina, čo je jej príslušenstvom a koľko bolo z uvedeného dlhu už povinným medzitým uhradené a že za zostatok neuhradeného dlhu zodpovedá práve odporca. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že nie je možné navrhovateľovi priznať náhradu škody spočívajúcu v nevyožnenej istine s príslušenstvom ani nemajetkovú ujmu z dôvodu nesplnenia preukázania zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za akúkoľvek škodu, v tejto súvislosti a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody na základe nesprávneho úradného postupu. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je splnenie troch základných predpokladov 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody alebo majetkovej či nemajetkovej ujmy a 3/ príčinná súvislosť medzi 1/ a 2/.

K 1/ predpokladu vzniku zodpovednosti bol súd názoru, že tunajší súd nie je kompetentný preskúmať procesný postup iného všeobecného súdu, pretože takýmto kompetentným súdom je len Ústavný súd SR (KS Nitra 9Co 285/2011). Navrhovateľ nepredložil žiadne súdne rozhodnutie, ani dôkaz o konštatovaní prietahov v namietanom exekučnom konaní, čím nebolo preukázané splnenie 1/ predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Ako už bolo vyššie uvedené, súd bol názoru, že nešlo o prietah v konaní vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu skúmať žiadosť aj na základe právnych noriem na ochranu spotrebiteľa.

K 2/ predpokladu vzniku zodpovednosti súd zistil, že navrhovateľ sa domáhal náhrady skutočnej škody vo výške 125,- eur, neskôr vyčíslenej znaleckým posudkom minimálne vo výške 30,76 eur, spočívajúcej v nákladoch na správu pohľadávky a nákladoch na urgencie a zisťovanie stavu konania. Navrhovateľ

nepreukázal skutočnú výšku vzniknutej škody za konkrétne 10 mesačné obdobie, čím nebola splnená táto podmienka.

K 3/ predpokladu vzniku zodpovednosti súd tvrdí, že nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil samotný povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikrčiť k vymáhaniu formou exekúcie a nie exekučný súd. Navrhovateľ poukazuje na vyvolanie uvedených rizík, avšak je všeobecne známe a počíta sa pri každom podnikaní s určitým rizikom podnikania. Samotnú situáciu vyvolal sám navrhovateľ aj tým, že si z 2 možných alternatív v základnom konaní vybral súkromnoprávny orgán-rozhodcovský súd s rozhodcovským (súkromnoprávnym) konaním resp. formu notárskej zápisnice, teda dal prednosť tomuto orgánu pred všeobecnými súdmi ako nositeľmi verejnej moci. Aj toto je jeho jedno z rizík jeho podnikania a musí znášať následky takéhoto vlastného výberu. Navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi predpokladmi 1/ a 2/.

Tým, že neboli splnené základné podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za škodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže neboli splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za majetkovú ujmu, zároveň nie sú splnené ani zákonné podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy.

Súd bol názoru, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., pretože navrhovateľ neuviedol, kedy sa dozvedel o vzniku škody, hoci 3-ročná premlčacia doba +6 mesiacov uplynula od vydania poverenia dňa 8.12.2012 do dňa podania žaloby dňa 27.9.2012.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich v lehote stanovenej v § 151 ods.1 O.s.p. nevyčísliť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).